

overordnede Poster. At man i Tiden kan finde sig foranlediget til at bevirke, at færre Bestillingsmænd blive pensionsberettigede, det kan jeg finde ganske i sin Orden, og det vil ogsaa være i Erindring fra Finantsfagets Behandling, at der allerede i en Række af Aar fra Regjeringens Side eftertragtedes dette Maal med flere Embeder, navnlig Toldebmeder, men det forekommer mig, at det Naturlige er, at man fastholder den Grændse, at de af Kongen udnævnte Embedsmænd ere pensionsberettigede, men derimod indskrænker de Embeders Antal, hvortil der gives kongelig Bestalling, og selve Grundloven anviser jo dette, idet det udtrykkeligt hedder, at der med Hensyn til den Hans Majestæt forbeholdte Afgang til Embeders Besættelse kan skee Forandring ved Lov, og det kan naturligvis aldrig være Meningen, at betragte det som en særlig Herlighed, den Byrde, at skulle besætte visse Embeder, saa at det ikke skulde findes hensigtsmæssigt, ved Lov at gjøre Forandringer deri, naar det af finantsfelle eller andre Grunde findes nødvendigt. I praktisk Henseende troer jeg imidlertid, at enten man vil bruge Udvalgets Redaction „fast ansat i Statens Tjeneste“, eller det her i Landet mere gangse Begreb af „kongelig udnævnt“, saa vil det ikke medføre nogen synderlig Forskjel. Derimod indeholder Udvalgets 2det Forslag, med Hensyn til hvem der skulde blive pensionsberettigede Embedsmænd, en meget væsentlig Modification, baade i Udskiftets Forslag og i det, som hidtil har været gjældende Regel, idet Udvalget har foreslaaet, at den, der ikke har været fast ansat, faaer, ved at tjene Staten i 25 Aar, samme Krav paa Pension, som de fast ansatte. Det er nu vistnok meget fordeelagtigt for Embedsstanden, og det vilde vistnok ogsaa være et meget nødvendigt Supplement til et saadant System, som Udvalget synes at have tænkt sig for Fremtiden, nemlig, at en heel Deel af de Embeder, som man hidtil har været vant til at betragte som kongelige, Pensionsberettigelse givende Embeder, skulde gaae over til at blive blot Bestillinger paa Tid, men det er tillige en Ting, som jeg troer, vilde medføre ikke ubetydelig Udgiftsforøgelse for Statskassen, og ialtsald forekommer det mig, at det vilde

være nødvendigt, at denne Passus i Udvalgets Forslag noget nærmere bestemmes, thi saaledes, som den for Diebliffet er redigeret, er det ikke blot en Tjeneste af 25 Aar i de Slags Bestillinger, som, naar man var fast ansat i dem, vilde give Afgang til Pension; men det er overhovedet enhver Statstjeneste i 25 Aar, som skulde give denne Afgang efter Pensionsloven, saaledes som Redactionen for Tiden er, og det vilde medføre, at en Masse af Bestillingsmænd, som hverken for Diebliffet ere pensionsberettigede og heller ikke, ifølge første Passus af Udvalgets Betænkning, maae antages for Fremtiden at ville erholde Afgang til Pension, nu vilde faae denne. Hvad nu de communale Embedsmænd angaaer, da er jeg fuldkommen enig med Udvalget i den Grundtanke, at Communerne i Tiden selv skulle pensionere deres Embedsmænd; men, naar det ikke i Udskiftet strax er optaget, maa jeg gjøre bemærksom paa, at Grunden dertil er den, at man i Udskiftet kun udtrykkeligt omtaler som Pensionsberettigede de af Kommunen lønede, men af Kongen udnævnte Embedsmænd, saavelsom andre Embedsmænd, der af Kongen ere udnævnte, og det har forekommet Regjeringen, at i de Tilfælde, hvor det var af Kongen udnævnte communale Embedsmænd, der maatte der ogsaa gives disse Embedsmænd en Garantie for deres Pensions Størrelse, og at man ikke ubetinget kunde overlade det til Communerne. En Selvfølge er det jo, at efterhaanden som de af Kongen ansatte communale Embedsmænd afgaae, vilde ogsaa de paagjældende Embedsmænd blive overladte til Communerne egen Pensionering; men jeg troer rigtignok, at det ikke vel gaaer an, strax at udtale som en Regel, der diebliffelig skal træde i Kraft, at Communerne bestemme selv deres Embedsmænds Pension. Der maatte ialtsald upaatvivlelig søies til, at hvad de for Tiden ansatte communale Embedsmænd angaaer, saa skulde der reserveres de af Hans Majestæt udnævnte den Afgang til Pension, som de allerede have.

Hvad Hovedpunktet i Udvalgets foreliggende Betænkning angaaer, nemlig den Forandring i Pensionsscalaen, som af Udvalget er tiltraadt, da skal jeg tillade mig kortelig at berøre dette. For det Første maa jeg tillade mig